

red in pelješ mlade vojevnike tja v zadnji kot vrta pred kompostno gnojišče, ki ima biti tudi pokojišče v boji palih kebrov.

Ustaviš se in takoj obstane tudi vsa vrsta hrabrih bosopetnikov. Vzamež knjižico in svinčnik, da zabeležiš ime slednjega junaka ter začrtaš in ohraniš tako zgodovini slavnega njegova dela. Treba je v ta namen samo prevdarjati, morebiti celo meriti, koliko drži slednja posoda, da vidiš, če se strinja faktična mera z isto, ki so ti jo povedali mladi junaki. Pa vse je prav in pošteno, vse obile mere, treba je le še pospraviti kebre. Mrtvi se lahko precej zagrebejo, in zato vzameš lopato v roko, odmečeš nekaj mešanca, v napravljeno jamo pa stre-sajo otroci dragoceno svoje blago. Na to pride nekaj prsti, pa zopet plast kebrov, zopet prst itd. dokler ne bode zagreben poslednji hrost in ne zavlada zopet nebeški mir po tem božjem svetu! **Fran Črnagoj.**

(Dalje prih.)

Književnost.

Izšla je 1. štev. „Jugoslavjanskega Glasnika in Stenografa“ z raznovrstno vsebino. Izenadil nas je ta list, kakor po svojej bogatej vsebini, tako tudi po svojej elegantnej obliki in finem tisku, ki dela čast Hribarjevi tiskarni, posebno pa so slike vse izvirne, jako lepo izdelane ter najčisteje tiskane. Pri vseh teh izbornih lastnostih je pa sploh ta list svoji vrsti, kakoršnega še dosedaj na slovanskem jugu ni bilo, ter se mora že prvi pogled vsakemu prikupiti, a zanimal bode posebno prijatelje južno-slavjanske vzajemnosti, ker je pisan v vseh štirih narečjih slavjanskega juga, in priobčuje vse važnejše vesti na kulturno-zgodovinskem polju iz Hrvatske, Bolgarske, Srbije in Slovenije; vsaka vest je pisana v onem jeziku, katerega plemena se v prvi vrsti tiče. Ilustracije so izdelane po izvirnikih prof. Mrkvičke v Sofiji, prof. Angelova v Plovdivu, akad. slikarja Grileca v Ljubljani, a fotografije po proizvodih znanega spretnega amateur fotografa Srečka Magoliča v Celju, kateri je bil že odlikovan na nekih fotografiskih razstavah; potem po fotografijah dvorskih fotografov Juvanića v Belemgradu in Karastojanova v Sofiji. A stenografični del je litografiran v Draždanih tako čisto in pravilno, da se more meriti s prvimi strokovnimi listi na svetu. Kakšna velika razlika je med prvimi petimi tečaji tega lista in sedanjim šestim. Tukaj se vidi napredek v stroki, a vidi se tudi, da uredništvo razpolaga z izdatnimi duševnimi in gmotnimi sredstvi, da doda listu tak obilen zadržaj in tako krasno obliko, pri vsem tem da je cena toliko nizka (2 gld. 50 kr. na celo leto). Urednik gosp. prof. A. Bezenšek je razpisal v prvi številki še posebno nagrado 400 kron za štiri najboljše kulturno-zgodovinske članke pisane v slovenskem, hrvaškem, srbskem in bolgarskem jeziku. Kakor smo zvedeli, prinese „Jugosl. Glasnik“ v prvem poletju kot prilogo še nekatere glasbene novosti našega slavnega umetnika Davorina Jenka. Tudi slike prvih umetnikov in umetnic, pisateljev in pisateljic na slavjanskem jugu bodo prišle na red. Krasna slika naše gledališne umetnice gđe. Nigrinove v vlogi Ofelije je že izdelana v Pragi ter pripravljena za 2. številko. Razne narodne nošnje iz slovanskega juga bodo videti v vsaki številki; sploh ga bodo krasile le izvirne slike vzete iz narodnega življenja Jugoslovancev. A tudi slike najlepših pokrajin in mest bode prinašal; v prihodnji številki pridejo slike iz postojinske jame, katere je pri električni razsvitlavi posnel postojinski fotograf Šeber, čegar fotografije so bile tudi odlikovane l. 1892. na Plovdivski razstavi. Tako bode list dostojen svojega imena „Jugoslavjanski Glasnik“.

Květy¹⁾ mladeže. Nakladem spolku „Dědictví Komenského“. Vycházejí²⁾ pěti³⁾ redakčního odboru „Děd. Kom.“ vždy⁴⁾ 1. a 15. dne v Každém⁵⁾ měsíci mimo⁶⁾ červenec⁷⁾ a srpen.⁸⁾ Předplácí se na ně celoročně 4 K; členové „Děd. Kom.“ 2 K 40 h. Za redakci odpovídá Jan. Dolenský. Tiskem F. Šimáčka v Praze.

Dosedaj je izšlo tega časopisa 10 števk t. j. 1. del 1. letnika. Češko slovstvo in časopisje je vsestransko razvito, vsaj izhaja nad 500 raznih časopisov in perijodičnih izdavanj ter se še nadalje razvija. V dokaz je ta list. Uže na straneh zanima Te: „Z paměti⁹⁾ českého kronikáře“, kjer razpravlja v prav lahkem in zanimivem slogu češko zgodovino. V boljše pojasnilo navedem vzgled: „15. září¹⁰⁾ 921. Od gradu Tetina, kakor z vetrom v stavo, lete kragulji v črno noč. To pa neso kragulji, to so morilci, izvržek človeštva, katere podi slaba vest, katerih stopinj ne more zemlja prenašati. V gradu Tetina pa leži mrtvo telo prvomučenice, dedinje in matere českého naroda sv. Ludmily. Zaradi ljubezni in spoštovanja, s katero je češko ljudstvo obsipalo svojo sveto dobrodelnico, umrla je mučeniške smrti. Podle morilce je zadela zaslužena kazen in se studom spominja se vsak Čech tega podlega čina. Sv. Ludmila bode vedno blagoslovljala in varovala svoj národ, katerega je tako gorko ljubila, za katerega je živela do poslednjega diha. Za dobro in blagor svojega naroda, ako potreba, daruj tudi svoje življenje!“

Časopis obsega: Pesni, pripovedke, bajke in pravljice; poučno branje; životopise: Evojice českých lidomilů. Alois a Louisa Olivovi. (Veletržec, izmed neštevilnih dobrot, naj omenim le glavnico pol milijona gld., kalere je založil za vzgojevanje revnih otrok.) Jos. Hlavka, c. kr. svetnik (20,000 za učne namene). Jos. Kořenský, učitelj, feditelj mestanske šole, potovalec okoli sveta, pisalec v kinški in arabski šoli v Květy. Glej i Potopnik št. 1. 1895.

Milaček naroda: Václav Benes¹¹⁾ Třebízský, duhovnik, pisatelj ljudskih in mladinskih spisov. — Vojta Naprstek, (sin Ane Naprstkove, ustanoviteljice obrtnega muzeja v Pragi) je nadaljeval od starišev započeto delo in E. St. Vraz, je prepotoval uže vse dele sveta. Dalje voščilna pisma, pesmi z napevi, uganke, rebusi, šarady,¹²⁾ koničky.¹³⁾

Ko se uže po dosedaj naštetih tvarini razlikujejo. „Květy“ od drugih mladinskih časopisov, se nenavadnejši so dopisi, kateri imajo namen uže češko mladino seznaniti s podnarečji in narečji slovanskimi. Bral si dosedaj pismo Hanaka, Hoda,¹⁴⁾ moravskega Slovena.¹⁵⁾ Srba in Slovenca (od bele Ljubljane). Pismo pisano je v materinem jeziku učenecem, torej ono od bele Ljubljane v slovenskem jeziku, le nekatere besede so tolnačene s českimi izrazi.

Ako še omenim, da ima list krasne in mnogovrstne slike, omenil sem površno vse. Uže po tej nedostatnej sliki uvidimo lepo uravnavo in tendenco lista. Delo se hvali samo, izrekel bi le še željo, naj bi se i naša mladina vsaj približno na ta način zabavala in poučevala!

Toman.

Naši dopisi.

Iz Begunj nad Cerknico. (V obrambo in v poduk.) „Učiteljski Tovariš“ je v številki 3. prinesel oceno I. zvezka „knjižnice za mladino“. Z vsebino obeh v knjižnici se nahajajočih povestij je zadovoljen; le jezik mu ne ugaja. Dolžnost mi je torej, da se odzovem. Predno pa preidem k stvari, omeniti moram, da se potrudim, da bodem silno kratek. Ne bodem navajal po cele strani citatov iz najboljših naših pisateljev; ne bodem prepisaval celih paragrafov iz te ali one slovnice, nego se bodem le skliceval na dotična poglavja itd.

¹⁾ Cvet, ²⁾ izhaja, ³⁾ skrb, ⁴⁾ vedno, ⁵⁾ vsak, ⁶⁾ razven, ⁷⁾ mal. srpan, ⁸⁾ vel. srpan, ⁹⁾ spomin, ¹⁰⁾ kimovec, ¹¹⁾ Benedikt, ¹²⁾ besedna uganke, ¹³⁾ skakalnica, ¹⁴⁾ prebivalci na bavarski meji, ¹⁵⁾ Slovaki.